ห้ามการขอ(ทาน) แต่อนุญาตให้รับได้ หากไม่ได้ขอ และเขาให้อย่างเต็มใจ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อับดุลกะรีม

แปลโดย : สะอัด วารีย์

ตรวจทานโดย : ฟัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุรูส อัล-เยามียะฮฺ มิน อัส-สุนัน วะ อัล-อะห์กาม อัช-ชัรอียะฮฺ, เว็บ al-islam.com

2013 - 1435

IslamHouse.com

النهي عن السؤال وجواز اللأخذ بغير سؤال وبسخاوة نفس

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: سعد واري

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2013 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานีชิ่งเสมอ

ห้ามการขอ(ทาน) แต่อนุญาตให้รับได้ หากไม่ได้ขอ และเขาให้อย่างเต็มใจ

ท่านอับดุลลอฮฺ บินอุมัรฺ(เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ) ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ (ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม) กล่าวว่า

«مَا يَزال الرَّجُل يَسْأل النَّاسَ حتى يَأْتِيَ يَومَ القِيامةِ لَيسَ فِي وجهِهِ مزعة لحم» [أخرجه البخاري]

“ชายคนนั้น(คือ คนที่แบมือขอทาน)จะยังคง(แบมือ)ขอคนอื่นอยู่เรื่อยกระทั้งเขามาในวันกิยามะฮฺที่หน้าของเขาไม่มีชิ้นเนื้อใดๆ” บันทึกโดยอัล-บุคอรียฺ

ท่านฮิซาม บิน ฮะกีม เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า

«سَأَلْتُ رَسول الله ﷺ فأعطاني، ثم سألتَه فَأعطاني، ثم سألتَه فأعْطاني، ثم قال: يا حَكِيم، إِنَّ هَذا المال خَضِرة حُلوة فَمَن أَخَذَهُ بِسَخَاوَة نَفْس بُوْرِك لَه فيه، ومن أخذه بإشْراف نَفْس لَم يبارِكْ لَه فيه، كالذي يأكلُ وَلا يَشْبع، اليَدْ العُلْيا خَيرٌ مِن اليد السُفلى» [أخرجه البخاري]

ฉันได้ไปขอ(บริจาคจาก)ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านก็ให้ฉัน หลังจากนั้นฉันก็ได้ไปขอท่านอีก ท่านก็ให้ฉัน หลังจากนั้นฉันก็ได้ไปขอท่านอีก ท่านก็ให้ฉัน หลังจากนั้นท่านก็กล่าวว่า "ฮะกีมเอ๋ย แท้จริงเงินทองนี้มันเขียวขจีหอมหวาน ดังนั้น ผู้ใดรับเอามันด้วยการให้อย่างเต็มใจ เขาจะได้รับความจำเริญในมัน แต่ผู้ใดรับเอามันด้วยการให้อย่างอึดอัดใจ เขาจะไม่ได้รับความจำเริญในมัน เหมือนกับคนที่กินแต่ไม่อิ่ม มือบน(ผู้ให้)ดีกว่ามือล่าง(ผู้รับ)" บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์

ท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า

«كَان رَسُول الله ﷺ يُعْطِينِي العَطاء فأقول: أَعْطِهِ مَن هُوَ أَفْقَر إِلَيْه مِنِّي، فَقَال: خُذْه، إذا جَاءَكَ مِن هذا المال شَيْء وَأَنْت غَيْر مُشرف وَلَا سَائِلٍ، فَخُذْه، وَمَا لاَ تتبعه نَفْسُك» [أخرجه البخاري]

"ท่านเราะสูลุลลอฮฺเคยให้ของฉัน แล้วฉันก็กล่าวว่า "โปรดให้มันแก่ผู้ที่ต้องการมันมากกว่าฉันเถิด" ท่านกล่าวว่า "จงรับไว้เถิด หามีสิ่งใดจากเงินนี้มายังท่าน ขณะที่ท่านไม่ได้ไปคะยั้นคะยอและไม่ได้ไปขอ ก็จงรับไว้เถิด แต่ถ้าไม่ใช่ก็จงอย่าให้

จิตใจติดตาม(คอยคิดถึง)มัน"" บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์

อธิบาย

ท่านรซูลได้ห้ามการขอผู้อื่นโดยไม่จำเป็น เพราะมันเป็นเหตุให้จิตใจตกต่ำ ลุ่มหลงดุนยา และมัวแต่สะสมมัน และบอกว่าผู้ใดที่เคยชินกับการขอผู้อื่นจะมาในวันกิยามะฮฺที่ใบหน้าของเขาไม่มีชิ้นเนื้อใดๆ เป็นผลจากการไม่มีความอายเที่ยวแบมือขอคนในโลกดุนยานี้

ประโยชน์ที่ได้รับ

- ห้ามไปขอทรัพย์สินจากผู้อื่นโดยไม่จำเป็น
- อนุญาตให้รับเงินได้ สำหรับผู้ที่มีคนนำมาให้โดยไม่ได้เป็นฝ่ายขอเอง